

Kicin, dnia 20 lipca 2020r.

MAREK PIETRZYŃSKI

mail: marek@pietrzynski.pl

SSA Krzysztof Lewandowski
PREZES SĄDU OKREGOWEGO
w POZNANIU
w miejscu
sekr.prez@poznan.so.gov.pl

SZANOWNY PANIE PREZESIE SĄDU!

Zgodnie z treścią ustawy o ustroju sądów powszechnych, w ramach wewnętrznego nadzoru sprawowanego przez prezesów sądów nad działalnością administracyjną Sądów Powszechnych, **składam SKARGĘ** w następujących sprawach:

1. Od początku kadencji będąc przydzielony do XVIII Wydziału Cywilnego nie wyznaczono mnie do udziału w rozprawach. Cały czas byłem informowany, że sędzia, do którego mnie przydzielono przebywa na zwolnieniu lekarskim. Co jest dziwnym tłumaczeniem, ponieważ zgodnie z dyspozycją art. 170 Prawo o ustroju Sądów Powszechnych ławnik nie jest przydzielany do konkretnego sędziego tylko wyznaczany do udziału w rozprawie.

W świetle powyższego uprzejmie proszę o podanie informacji:

- Ile od początku obecnej kadencji zostało wszczętych nowych rozpraw prowadzonych w XVIII Wydziale Cywilnym z podziałem na pełny i niepełny udział ławników w składzie sędziowskim?
- Na jakiej podstawie prawnej, tzw. delegacji ustawowej czy innego upoważnienia stosowana jest w Sądzie praktyka sprzeczna z wyżej przywołaną dyspozycją prawną?
- przyczyn nie przydzielanie mnie do udziału w rozprawach?

Fakt ten utrudnia mi należyte wykonywanie ustawowych obowiązków w sprawowaniu mandatu ławnika, który odbieram jako formę dyskryminacji mnie z powodu zastrzeżeń i uwag jakie zgłosiłem Panu Prezesowi podważając legalność wyboru Rady Ławniczej przeprowadzonego na zebraniu ławników zwołanym przez Prezesa w dniu 11 grudnia 2019r., skutkujących ponownym wyborem Rady na zebraniu w dniu 25 stycznia 2020r., z którego protokół dziwnym trafem nie jest w posiadaniu Przewodniczącego rady.

Takie działanie przeczy upowszechnianiu idei udziału obywateli w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości przez uczestnictwo ławników w rozpoznawaniu spraw przed sądami. urzeczywistnianiu konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa obywatelskiego.

2. Poważne wątpliwości budzi legalność podpisu złożonym przez przewodniczącego rady

ławniczej poprzedniej kadencji pana Benedykta Neumanna pod dokumentem o nazwie „Regulaminu Rady Ławniczej Sadu Okręgowego w Poznaniu Kadencji 2016-2019”.

Z dostępnych na stronie internetowej Sądu „Komunikatów” w zakładce „Rada Ławnicza” nigdy treść Regulaminu nie była omawiana na żadnym z 11 zebrań jakie przeprowadzono w poprzedniej kadencji, tym bardziej nie była przedmiotem uchwały rady ławniczej.

Zgodnie i w rozumieniu § 8 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31.01.2006r. w sprawie sposobu wyboru, składu i struktury organizacyjnej, trybu działania oraz szczegółowych zadań rady ławniczej stanowi, że cyt.: „**Rada działa według uchwalonego przez nią regulaminu pracy, wyraża opinie, zgłasza wnioski i podejmuje uchwały w sprawach określonych w § 9.**”, w którym to ustawodawca literalnie i językowo w dziewięciu punktach określił zadania należące do kompetencji rady ławniczej, w pkt. 8) wymieniając – „**opracowanie projektu regulaminu pracy rady;**”.

Zgodnie z intencją ustawodawcy istotą tegoż regulaminu jest unormowanie całokształtu pracy rady ławniczej w realizacji przez nią podstawowego zadania reprezentowania wszystkich ławników w sądzie (pkt. 1 § 9). Próby ograniczenia dostępności do tego dokumentu wyłącznie do grona członków rady jest nieuprawnionym nadużyciem.

W świetle powyższego zachodzi podejrzenie, że w działalności rady ławniczej poprzedniej kadencji doszło do rażącego naruszenia prawa. Co oznacza, że wyrażone w poprzedniej kadencji rady opinie, zgłaszane wnioski i podejmowane uchwały w sprawach wymienionych w § 9 wyżej przywołanego Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, należałoby uznać za nieważne. Natomiast podpis złożony pod nieprawnym dokumentem przez ówczesnego Przewodniczącego rady należałoby uznać za poświadczenie nieprawdy.

W interesie Sądu jest pilne wyjaśnienie tej sprawy, o co wnioskuje Pana Prezesa w niniejszej skardze.

3. Wady i błędy formalno-prawne popełniane w działalności Rady Ławniczej podważa jej wiarygodność i zaufanie do tegoż organu, który w moim przekonaniu niewłaściwie reprezentuje ławników Sądu Okręgowego w Poznaniu, nie spełniając oczekiwań ławników. Odpowiadając na moje pismo z dnia 01 czerwca br. otrzymane za pośrednictwem Pana PREZESA Przewodniczący rady wykazał swą nieudolność i niekompletność min. w sprawach będącymi przedmiotem niniejszej skargi. W czym – w moim przekonaniu, przez zaniechanie naruszył art. 175 § 2 Ustawy Prawo o ustroju Sądów Powszechnych, kompromitując się w mej opinii.

Odmowa udostępnienia protokołu z wyboru składu osobowego rady ławniczej przez jej Przewodniczącego świadczy o nie zrozumieniu istoty celu powołania tegoż organu, lekceważącym pojmowaniu i traktowaniu wew. aktu prawnego stanowiącym podstawę legalności działalności rady, jej funkcjonowania, ważności podejmowanych przez nią opinii, wniosków i uchwał w realizacji ustawowych zadań. Stan wiedzy w tym zakresie reprezentowany przez Przewodniczącego rady ławniczej jest przerażający i szokujący.

Stwierdzenie Przewodniczącego rady w odpowiedzi wyżej przywołanej, że utworzenie „prezydium rady” jest zwyczajową i dość powszechną praktyką stosowaną w sądach, „w celu ułatwienia pracy w sytuacja nadzwyczajnych oraz nie cierpiącej zwłoki” jest obrażą i kpiną z prawa. Dając tym dowód kompletnej nieznamomości podstawowej reguły prawnej obowiązującej w obrocie publicznoprawnym, wynikającej z fundamentalnej konstytucyjnej zasady określonej w art. 7 Konstytucji RP, stanowiącej, że cyt.:

„Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.”.

Ponieważ sądownictwo jest jednym z trzech filarów władzy, na których opiera się ustrój Rzeczypospolitej Polskiej, nie dopuszczalnym jest aby nie była ona przestrzegana w Sądzie Okręgowym w Poznaniu, w działalności Rady Ławniczej. Sądu, którego istotą powołania jest stanie na straży przestrzegania prawa.

W świetle tychże uregulowań rada ławnicza jest uprawniona podejmować działania wyłącznie i tylko na podstawie i w ramach przypisanych jej prerogatyw, ustanowionych i określonych przepisami obowiązującego prawa, ustawowych upoważnień.

Nie dopuszczalnym jest traktowanie prawa wybiórczo, samodzielnie i uznaniowo interpretując je pod potrzeby chwili. Nawet w zachodzących wyjątkowych i nadzwyczajnych okolicznościach, jeżeli takowe nie były przewidziane w istniejącym porządku prawnym przez ustawodawcę, rada nie można przekraczać przypisanych jej kompetencji.

Gdyby intencją ustawodawcy było umocowanie w strukturze wewnętrznej działalności rady ławniczej „prezydium rady”, to tak by uczynił. Nie ograniczyłby wybór przez ławników ze swego grona zgodnie z art. 175 § 1 ustawy Prawo o ustroju Sądów Powszechnych, do rady ławniczej, jej przewodniczącego i zastępców.

Ponadto, umocowanie prawne w działalności rady ławniczej dodatkowego organu „Prezydium Rady” rodzi skutki prawne związane z koniecznością podziału kompetencji w ramach zadań i obowiązków określonych dla rady ławniczej, bądź ich rozszerzenia, czego ustawodawca nie uczynił. Rada bez upoważnień, tzw. delegacji ustawowej nie ma prawa do samodzielnego i swobodnego zbywania swych uprawnień na inne organy.

Takim działaniem rada ławnicza przekraczając posiadane ustawowe uprawnienia dopuszcza się łamania zasady praworządności, co jest przedmiotem niniejszej skargi.

W świetle przedstawionych wyżej faktów mam wrażenie, że rada ławnicza poprzedniej i obecnej kadencji pozostawiona była i jest bez należytej administracyjnej opieki i pomocy prawnej skutkującej popełnianiem przez nią w swym działaniu kardynalnych błędów formalno-prawnych, podważających jej działanie, wiarygodność i zaufanie, które jest niezbędne w wykonywaniu ich ustawowych zadań i obowiązków. Przy profesjonalnym i właściwym sprawowaniu prawnej obsługi rady ławniczej przez administrację sądu, nie powinno dojść do uchybień formalno-prawnych popełnionych na pierwszym zebraniu ogółu ławników w dniu 11.12.2019r. przy odbiorze ślubowania od ławników i wyborze rady ławniczej przeprowadzanym przez Przewodniczącego rady ławniczej poprzedniej kadencji, które kompromitują radę ławniczą, szkodząc również

wizerunkowi Sądu.

Pragnę również zwrócić uwagę, na istniejącą od kilkunastu już lat sprzeczność w podziale kompetencji dotyczącej wyboru przewodniczącego rady ławniczej i jego zastępców. Koligujących w swej treści zapisów:

Art. 175 § 1 Ustawy Prawo o ustroju Sądów Powszechnych, który stanowi, cyt.:

„Ławnicy każdego sądu wybierają ze swego grona radę ławniczą, jej przewodniczącego i zastępców”

oraz § 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31.01.2006r. w sprawie sposobu wyboru, składu i struktury organizacyjnej, trybu działania oraz szczegółowych zadań rady ławniczej stanowiącego, cyt.:

„Przewodniczący rady i jego zastępcy wybierani są na pierwszym zebraniu rady.”

Środowisku sędziowskiemu ten dualizm prawny zapisów, wzajemnie się wykluczających, normujących ważną i priorytetową kwestię dla środowiska ławniczego, na który nikt nie zwrócił uwagi, nie przeszkadzał. Może dlatego, że zgodnie z ogólną regułą prawną – *lex superior derogat legi inferiori* – norma wyższa uchyla normę niższą. Co oznaczałoby, że wybór Przewodniczącego Rady i jego zastępców Sądu Okręgowego w Poznaniu, w tym również powołanie organu wew. „Prezydium Rady” jest działaniem naruszającym obowiązujący porządek prawny, łamiącym wskazaną normę prawną, stanowiącą przesłankę do powtórzenia i ponownego przeprowadzenia wyboru Przewodniczącego i jego zastępców w zgodzie z wymogiem ustawowym.

Potwierdzającym powyższą tezę jest zapis § 3 pkt. 1 w Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 marca 2018r. w sprawie sposobu wyboru, składu, struktury organizacyjnej, trybu działania oraz szczegółowych zadań Rady Ławniczej Sądu Najwyższego, stanowiący, że cyt.: *„Wyboru członków Rady, w tym przewodniczącego i zastępców przewodniczącego, dokonuje się na pierwszym zebraniu ławników Sądu Najwyższego, zwołanym przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, chyba że Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego zarządzi inaczej. Wyboru dokonuje ogół ławników Sądu Najwyższego.”*

W dobrej wierze postępując, w trosce o jakość pracy Rady Ławniczej w wypełnianiu ustawowych zadań i obowiązków, godne reprezentowanie ławników oraz w dobrze pojętej współpracy ławników zwanych sędziami społecznymi z sędziami zawodowymi w realizacji swej misji jako czynnika społecznego w procesie orzekania sądowego, **składam niniejszą skargę w przedstawionych sprawach zwracając się z prośbą o podjęcie przez Pana Prezesa Sądu naprawczych działań celem uzdrowienia istniejącego chorego stanu w działalności rady ławniczej, będącego przedmiotem skargi.**

Z poważaniem